

GESCHIEDENIS VAN DE GEMEENTE

Grondgebied, ligging en bevolking

De voormalige gemeente Linne is gelegen aan een dode Maasarm. Het grondgebied besloeg in 1985 1421 ha, waarvan ca. 120 ha. bos en 90 ha. water¹. De enige woonkern is gesitueerd tussen de oude rijksweg Roermond-Sittard aan de ene zijde en de rivier de Maas aan de andere zijde. Langs de rivier ligt een van de zeldzame stukken ongeschonden Maasuitwaard, de Linnerweerd, waardoor de Vlootbeek stroomde. In de uiterwaard staan twee monumentale landhuizen, Heysterum en Ravenburg. Aan de oostzijde van de spoorlijn Roermond-Sittard bevindt zich het glooiende Linnerveld. De gronden die werden omsloten door de Maasarm zijn sinds 1928 geleidelijk aan ontgrind en daarna gedeeltelijk weer aangevuld. Precies op de grens met Herten was een chemisch industriecomplex gevestigd, oorspronkelijk een sodafabriek.

In 1976 onderging het grondgebied van de gemeente een kleine wijziging. Het deel van de gemeente dat gelegen was ten westen van het Lateraal Kanaal ging over naar de gemeente Heel en Panheel. De bewoners van deze buurtschap waren sinds de aanleg van het Lateraal Kanaal gedwongen om 35 kilometer om te rijden om hun gemeentehuis te bereiken, terwijl dat van Heel op een paar kilometer afstand lag. Om die reden begonnen zij een actie om bij de gemeente Heel en Panheel gevoegd te mogen worden, een actie die met succes werd bekroond.

In 1940 telde de gemeente 1826 inwoners. Hoewel het grondgebied van de gemeente hoofdzakelijk voor agrarisch gebruik was bestemd, was Linne geen typisch agrarische gemeente. In de jaren tachtig telde Linne niet meer dan vijf boerenbedrijven. Veel inwoners waren werkzaam in nabijgelegen industrieën in de Mijnstreek, Roermond en Herten. Na een kleine dip in de groei vlak na de oorlog, nam het inwonertal jaarlijks toe. In 1950 telde Linne 2102 inwoners, in 1970 was dat gegroeid tot 3269 inwoners. In het midden van de jaren zeventig kwam de bevolkingsgroei vrijwel tot stilstand. Dit hield verband met de dalende geboortecijfers en de beperking van de woningbouw. Bij de opheffing van de gemeente telde Linne 3813 inwoners².

In Linne bevond zich sinds 1903 tot in de jaren zeventig een klooster van de Congregatie van de aanbidding van de gerechtigheid Gods. De religieuzen hielden zich bezig met onderwijs en sociaal werk.

Zelfstandige bestuursseenheid tot 1991

In 1983 begon de provincie aan de herindeling van Midden-Limburg. Volgens de provincie zou Linne het beste samengevoegd kunnen worden met Maasbracht, Ohé en Laak en Stevensweert. Het gemeentebestuur voelde aanvankelijk niet veel voor deze optie. Men meende dat Linne juist geen nauwe relaties had met Maasbracht: Linne was een woongemeente, door de stuw in de Maas zelfs zonder directe vaarverbinding met Maasbracht. Linne had geen haven en was ook door de Clauscentrale en het bijbehorende schakelstation afgescheiden van haar buurgemeente. Het gemeentebestuur voelde meer voor samenvoeging met gemeenten in de Roerstreek, zoals Montfort en St. Odiliënberg waarmee men ook meer samenwerkingsverbanden had dan met de gemeente Maasbracht.

De door de gemeente Linne ingebrachte zienswijzen leidden niet tot een verandering van het provinciale standpunt. Na vaststelling van de Herindelingswet 1990 hield de gemeente Linne per 1

¹ Zie inventarisnummer 1126; 49 ha grond was op dat moment in gebruik ten behoeve van de ontgrindingen.

² Zie 'Bevolkingsgroei in de Roerstreek'. In: *Roerstreek '84*. Ed. Heemkundevereniging "Roerstreek", z.j., blz. 174-176. [Jaarboek H.V.R. 16].